

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 6 octombrie 2020 – M. F./T. P.**(Cauza C-496/20)**

(2021/C 44/25)

*Limba de procedură: polona***Instanța de trimitere**

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: M. F.

Pârât: T. P.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că președintele Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19, să solicite transmiterea dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?
- 2) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
 - a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, punctul 825, cu modificările ulterioare), întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?
 - b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?
- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) TUE coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?
- 4) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în care a adresat Curții de Justiție o întrebare preliminară în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?